

Integritate!

VIAȚĂ CREȘTINĂ

Pastor GHITĂ RIȚIȘAN
Președintele Agenției Penticostale
de Misiune Externă

În ultimii ani Biserica a fost serios zdruncinată de scandaluri provocate de căderea morală a unora dintre liderii ei proeminenți. A surprins neplăcut mai ales eșecul rușinos al câtorva cunoscuți slujitori din mediul evanghelic. Prăbușirea lor a fost atât de zgomotoasă încât mesajul de speranță și de viață adus la lumină de comunitatea sfinților nu se mai aude, în anumite locuri, decât în surdina.

Scopul acestui articol nu este acela de a blama sau de a judeca pe cineva. Sunt puțini creștini, cred eu, care ar putea să arunce cu pietre. Sau, dacă sunt creștini, nici măcar nu se uită după pietre ci, mai degrabă, au grijă să nu cadă și ei. Scriind, urmăresc mai degrabă să stârnesc în rândul cititorilor un interes constant și sincer pentru introspecție, pentru cercetarea inimii, pentru cultivarea unui caracter ales, sfânt.

Căderile spirituale nu se întâmplă, așa, peste noapte. Ele sunt precedate totdeauna de apariția unor fisuri care apar la nivelul caracterului, care se adâncesc în timp și pot duce, în final, la deintegrarea morală și spirituală a credinciosului.

Dintre însușirile de caracter cărora creștinii, dar mai ales liderii, trebuie să le acorde o atenție sporită, într-o lume coruptă și coruptibilă, prioritară este integritatea. Integritate este opusul vicleniei, ipocriziei, coruptibilității. *Un om integru se evidențiază prin faptul că este una în ceea ce crede, ce spune și face.* Este cinstit. Onest.

După părerea mea, cea mai mare primejdie pentru Biserică nu este lumea sau diavolul. Isus a biruit, atât lumea (Ioan 13:33), cât și pe diavolul (1 Ioan 3:8). Azi, cea mai mare provocare pentru Biserică este de a confrunța și birui **spiritul fariseic**: „**Mai întâi de toate păziți-vă de aluatul Fariseilor, care este făcărnicia**” (Luca 12:1). De cele mai multe ori când Isus a folosit cuvântul „Păziți-vă!” l-a folosit în relație cu spiritul fariseic.

Pentru a birui spiritul fariseic, care distruge integritatea mai mult ca orice și este izvorul celorlalte păcate care țâșnesc din el, vă propun să reflectăm asupra a patru tipuri de relații fundamentale ale liderului (și ale oricărui creștin) și să le analizăm din perspectiva acestei trăsături de caracter esențială – integritatea.

1. Integru în relația cu Dumnezeu – de ce slujesc?

Cea mai importantă întrebare la care trebuie să răspundem, în orice tip de slujire, nu este: *Ce facem?*, nici măcar *Cum facem?*, ci, în primul rând, *De ce facem ceea ce facem?* Abia după ce răspundem bine la ultima întrebare ne putem gândi și la primele.

În fizică există un principiu, cel al vaselor comunicante, care ilustrează foarte bine ideea de mai sus. Dacă două vase comunică între ele și turnăm lichid într-unul, acesta se va ridica și în celalalt exact la același nivel la care este în primul. În conducerea creștină cele două vase comunicante sunt **motivația și slujirea**. Asta înseamnă că valoarea slujirii este determinată în primul rând de motivația care o animă. Niciodată calitatea unei slujiri nu poate fi mai înaltă decât motivația care este în spatele ei.

Tocmai de aceea Isus avertizează: „*Dacă neprihănirea voastră nu o întrece pe cea a cărturarilor și a fariseilor cu nici un chip nu veți intra în împărăția lui Dumnezeu*” (Mat. 5:20). Cum putem să-i întrecem? În cantitate, puțin probabil, dacă ne gândim la postul, zeciuielile sau determinarea fariseilor. Dacă îi putem depăși în ceva, atunci acel ceva este o slujire de calitate, care vine dintr-o motivație corectă.

Pentru a fi siguri că rămânem într-o slujire de calitate, bine primită înaintea lui Dumnezeu, este necesar să ne analizăm constant motivațiile noastre. Scriptura menționează câteva astfel de mobiluri greșite care conduc orice tip de slujire creștină înspre dezastru: invidia (Filip.1:15), dorința unei glorii efemere (Filip. 2:3), setea de putere (3 Ioan 9-10), spiritul competitiv (Fapte 19:13), lăcomia sau obligația (1 Petru 5:2).

Reflecția periodică este de dorit și pentru că, uneori, putem porni în slujire cu motivații corecte, sfinte dar, în timp, ele să fie estompate sau anulate de unele păcătoase.

Așadar, de unde vine focul slujirii? De la Dumnezeu sau din alte surse? Singura motivație care face ca o lucrare să fie acceptată înaintea lui Dumnezeu rămâne dragostea pentru El și dragostea pentru oameni (Matei 22:34-40). Restul este pleavă.

2. Integru în lucrare – cum slujesc?

Abia după ce ne asigurăm că avem motivații corecte în lucrare putem trece înspre conturarea cadrului în care punem în valoare darurile primite de la Dumnezeu pentru binele etern al semenilor noștri. Mai exact, cum slujim?

În ceea ce mă privește, atunci când reflectez asupra propriei mele slujiri, mă întorc mereu și mereu la unul dintre cele mai profunde și sincere discursuri pe care le-a rostit vreodată un lider în fața celorlalți lideri pe care i-a format, mentorat și apoi ordinar în lucrare. Mă refer la mesajul apostolului Pavel adresat, în Milet, prezbiterilor din Efes (Fapte 20).

Dincolo de mențiuni care scot în evidență

„Dacă îmi vei încerca inima, dacă o vei cerceta noaptea, dacă mă vei cerceta nu vei găsi nimic; căci ce-mi iese din gură aceea și gândesc.” (Psalm 17:3)

determinarea lui, curajul lui, altruismul lui, smerenia lui, sacrificiul lui sau dragostea lui, trăsături de caracter indispensabile conducerii creștine, un aspect calitativ al slujirii răzbate în cuvântarea lui, de la început până la sfârșit – **transparența**. Cuvântul care revine mereu și mereu în discurs este: **știți!**. Sau expresiile: „nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu” (v. 27). „N-am ascuns nimic din ce vă era de folos...” (v. 20). „Aduceți-vă aminte că...” (v. 31).

Dacă o parte din trăsăturile menționate mai sus pot fi exersate și în lipsa integrității, transparența, în schimb, este una dintre cele mai clare exprimări ale integrității în viața unui slujitor. Ceea ce spune Pavel, de fapt, este următorul lucru: *voi știți totul despre mine. Cunoașteți teologia mea. Viața mea a fost accesibilă în totalitatea ei, oricărui dintre voi. Nu am niciun secret față de voi.*

Așa că a putut concluziona: „*vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor*” (v. 26). După doar trei ani de slujire.

Nu este trist când, după 20 de ani de slujire, enoriașii nu știu mai nimic despre liderul lor? Sau, mai dureros, când, după moartea lui, cei rămași, colegi sau familie descoperă uluiți, stupefiați că nu l-au cunoscut deloc, că liderul avea și o viață ascunsă, că era altcineva și altceva decât pretindea a fi?

Niciun lider nu poate face o lucrare de calitate dacă nu crează un cadru sănătos de dare de socoteală, în care să existe transparență și onestitate.

3. Integru în relația cu posesiunile materiale – cum administrez?

Bunurile materiale, în special banii, au fost și vor rămâne o cursă permanentă pentru orice lider creștin. Tocmai de aceea, din mulțimea de idoli ai inimii, lăcomia de avere este singurul menționat în Scriptură (Efeseni 5:5). Pornind de la aceste realități este evident că însușirea unei perspective corecte cu privire la posesiunilor vremelnice este de mare folos pentru un lider, în cultivarea și păstrarea integrității.

Dincolo de multele lucruri pe care el trebuie să le știe deja pe această temă, așa sublinia doar un singur aspect, că noi nu suntem altceva decât niște **administrotori** ai bunurilor trecătoare. Ideea că suntem proprietari, că putem face ce vrem și ce poftim cu ceea ce avem ne

poate sminti și ne poate împinge spre un stil de viață lejer, corupt și păcătos. Chiar dacă, în acte, suntem proprietarii unei locuințe, chiar dacă autoturismul este pe numele nostru, chiar dacă salariul este virat în contul sau pe cardul nostru, în realitate, noi suntem doar administratorii acestor bunuri la care Dumnezeu ne dă un acces vremelnic și limitat. „... dacă a dat Dumnezeu cuiva avere și bogății, și i-a îngăduit să mănânce din ele, să-și ia partea lui din ele și să se bucure în mijlocul muncii lui ...” (Eclesiastul 5:19). Modul în care gestionăm ceea ce primim de la el ne califică sau ne descalifică înaintea lui Dumnezeu (Luca 16:9-11) nu doar pentru acum, dar și în privința veacului viitor.

4. Integru în viața intimă – cum trăiesc? Cum gândesc?

Trebuie reamintit, chiar de la început, faptul că dorința sexuală este lăsată în noi de Dumnezeu și nu este păcătoasă în sine. Ea este unul dintre ingredientele esențiale care aduc împlinire într-o relație de căsătorie. Această dorință poate fi controlată, cultivată și păstrată în sfera unei relații curate doar printr-o disciplinare deliberată a gândurilor noastre și a trupului nostru, doar printr-o aliniere deplină (chiar rigidă) a teologiei noastre la cuvântul lui Dumnezeu. Orice relaxare și orice mic compromis în acest domeniu pot duce la cumplite tragedii.

Un lider sănătos în credință, preocupat să trăiască în integritate nu va glumi și nu va trata niciodată superficial acest domeniu. Nu va lăsa garda jos niciodată. Nu se va considera deasupra acestei ispite (1 Cor. 10:12), ci va lupta neîncetat cu tentația de a sorbi apă și din alte izvoare (Proverbe 5:15-18). Ispita sexuală nu ține cont nici de aspectul fizic și nici de vârsta înaintată.

Atunci când intrăm în introspecția curativă necesară și pe acest domeniu (și ar trebui să o facem periodic) aspectele pe care trebuie să le urmărim prioritar sunt cele legate de **credincioșie** și **puritate**. Credincioșia față de soție (sau soț în cazul femeilor) și față de Dumnezeu nu poate fi negociată, niciodată, deoarece El este martorul legământului încheiat și dorește să demonstrăm că suntem sămânță dumnezeiască (Maleahi

2:14-16). Puritatea are în vedere nu doar relația fizică, monogamă, bazată pe dragoste (Evrei 13: 4, Efeseni 5:25) cât, mai ales, nivelul superior, cel al gândului, care, mai ales în zilele noastre, este expus unei poluări de imoralitate fără precedent: „... nu mai trăiești cum trăiesc păgânii, în deșertăciunea gândurilor lor ...” (Efeseni 4:17-19).

În concluzie, așa dori să amintesc declarația unui influent slujitor al lui Dumnezeu, Billy Graham, despre care știm că a încheiat bine alergarea și a fost apreciat pentru caracterul său integru. Pe lângă multe proceduri și restricții pe care și le-a impus pentru a fi deasupra oricăror suspiciuni în ceea ce privește relația cu persoanele de sex opus sau administrarea banilor, el a mai așezat o plasă de salvare suplimentară. Adesea, în rugăciunile lui (asta a devenit și rugăciunea mea) era rostită o frază, puțin cam ciudată pentru urechile noastre: „Doamne, Tu care cunoști viitorul meu, dacă în preștiința ta vezi că așa putea să cad din punct de vedere moral și să aduc dezonoare numelui Tău, mai bine ia-mi viața înainte ca acest posibil deznodământ să aibă loc, Te rog!”

Sigur, Biserica este a Domnului și porțile locuinței morților nu o vor birui. Dar...

...împlinirea misiunii ei pe pământ, în fiecare generație, depinde mult de caracterul liderilor ei!

Doamne, ridică tot mai mulți lideri cu un caracter integru, gata să plătească orice preț pentru a rămâne onești în relația cu Tine, în lucrare, în administrarea bunurilor vremelnice și curați în ceea ce privește întreaga sferă a vieții lor intime!

